

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Michaely Bejčkové a Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **HEN, s. r. o.**, se sídlem Lipník 10, Lipník u Hrotovic, zast. JUDr. Michaelem Bartončíkem, Ph. D., advokátem se sídlem Koliště 55, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2015, čj. 35307/15/5300-21442-711674, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 11. 2017, čj. 29 Af 124/2015-111, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **7 dnů** od doručení tohoto usnesení České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Finanční úřad pro Kraj Vysočina (dále jen „správce daně“) vydal dodatečné platební výměry,

kterým doměřil žalobkyni DPH za zdaňovací období od března 2010 do ledna 2013, a dále vyměřil DPH za zdaňovací období únor 2013. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které žalovaný zamítl. Správní orgány neuznaly nárok na odpočet DPH, který žalobkyně uplatnila v daňovém přiznání, neboť se účastnila plnění zasažených daňovým podvodem a o této skutečnosti věděla nebo vědět měla a mohla. Nepřijala však adekvátní opatření, aby své účasti na tomto podvodu zamezila.

[2] Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí žalobu, kterou krajský soud zamítl, neboť neshledal, že by správce daně nedodržel principy daňového řízení spojené s rozvržením důkazního břemene mezi daňový subjekt a správce daně.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, ve které současně žádala o přiznání odkladného účinku. Stěžovatelka se nachází v insolvenčním řízení, ve kterém správce daně již uplatňuje své pohledávky. Pokud

správce daně přihlásí i pohledávky, které byly předmětem napadeného rozsudku krajského soudu, mohl by mít v insolvenčním řízení přihlášeny pohledávky větší, než jaké mu ve skutečnosti svědčí. Podle názoru stěžovatelky může tato skutečnost kromě jí samotné poškodit, s ohledem na způsob uspokojování věřitelů v insolvenčním řízení, i ostatní věřitele.

[4] Podle žalovaného stěžovatelce v případě nepřiznání odkladného účinku nehrozí žádná újma, neboť zahájení insolvenčního řízení je spojeno mj. s tím, že výkon rozhodnutí či exekuce, které by postihovaly majetek dlužníka či majetek náležející do majetkové podstaty, nelze provést. Naopak pokud by NSS odkladný účinek kasační stížnosti přiznal, vznikla by nepoměrně větší újma žalovanému, neboť by se zhoršilo jeho postavení v insolvenčním řízení, které se stěžovatelkou probíhá. Proto žalovaný považuje návrh na přiznání odkladného účinku za nedůvodný.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Jde o institut výjimečný, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými závažnými a v budoucnu těžce odstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení NSS ze dne 27. 1. 2012, čj. 2 As 132/2011-115). Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem. NSS po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že v jejím případě nejsou tyto podmínky naplněny.

[6] Institut odkladného účinku je institut mimořádné povahy, tedy výjimka ze zákonného pravidla v § 107 s. ř. s. Proto i k jeho využití musí nastat mimořádné okolnosti. Současně je na žadateli o odkladný účinek, aby podrobně uvedl, proč se domnívá, že v jeho případě nastala mimořádná situace, která vyžaduje, aby byly účinky pravomocného rozhodnutí odloženy.

[7] Stěžovatelka vidí nepoměrně větší újmu plynoucí z nepřiznání odkladného účinku její kasační stížnosti v tom, že žalovanému vůči ní vzniknou v insolvenčním řízení vyšší pohledávky, než jaké mu ve skutečnosti náleží, což se dotkne i ostatních věřitelů. Neuvedla však, jak konkrétně by se měla tato skutečnost na postavení věřitelů projevit. NSS si v této situaci nemůže učinit úsudek o případných dopadech nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti a takto obecná tvrzení nepovažuje za dostačující k prokázání existence nenahraditelné újmy; ostatně stěžovatelka tu spíše zdůrazňuje újmu osob třetích (věřitelů) než újmu vlastní, což její argumentaci nijak neprospívá. NSS se pak přiklání k názoru žalovaného, že přiznání odkladného účinku by spíše zhoršilo (resp. nezlepšilo) jeho postavení v pořadí věřitelů. Přitom oprávněnost pohledávek, které vznikly na základě napadených platebních výměrů, potvrdil krajský soud svým pravomocným rozsudkem. Posouzení správnosti těchto závěrů provede NSS až v rozhodnutí o věci samé.

[8] Jelikož stěžovatelka neprokázala existenci nepoměrně větší újmy, která by jí vznikla nepřiznáním odkladného účinku, oproti újmě, která by případně hrozila třetím osobám

pokračování

(zde správci daně), nebylo již nutné posuzovat případný rozpor s důležitým veřejným zájmem, který by přiznáním odkladného účinku mohl nastat. NSS proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Tím však nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[9] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku **ve výši 1 000 Kč**. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Poplatková povinnost v daném případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. NSS proto výrokem II vyzval stěžovatelku ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve lhůtě sedmi dnů od doručení tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. ledna 2018

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu